

Malminkartanonhuipun

hoito- ja kehittämissuunnitelma

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma

Julkaisija: Helsingin kaupungin rakennusvirasto

Teksti: Mikko Koivistoinen, Petra Tammisto, Anna Bergman, Kati Kuosmanen

Visualisointi: Anna Bergman, Saija Vihervuori, Kati Kuosmanen

Taitto: Leena Massinen

Kartta-aineistot: © Kiinteistövirasto, kaupunkimittausosasto

ISBN: 978-952-223-626-5

ISSN: 1238-9579

Painosmäärä: 50 kpl

Paino: Kopio Niini Oy, Helsinki 2010

Sisällysluettelo

1 YLEISTÄ.....	5
2 LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITTEET.....	6
2.1 Suunnittelualueen sijainti, rajaus ja pinta-ala.....	6
2.2 Työn lähtökohdat.....	6
2.3 Työn tavoitteet.....	8
3 SUUNNITTELUALUEEN NYKYTILAN YLEISKUVAUS JA ANALYYSI.....	10
3.1 Maisemakuva ja näkymät.....	10
3.2 Rinteiden suuntautuneisuus.....	12
3.3 Vesitalous.....	14
3.4 Kasvillisuus.....	16
3.5 Nykyiset kalusteet, varusteet ja reitit.....	18
3.6 Nykyiset toiminnot.....	21
4 SUUNNITELMA.....	22
4.1 Reitit ja yhteydet.....	22
4.2 Toiminnot.....	26
4.3 Valaistus.....	28
4.4 Investoinnit.....	30
4.5 Kasvillisuuden hoito.....	30

LIITTEET

- LIITE 1. Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma 1:3000
- LIITE 2. Tarkesuunnitelma: jalkapallokentän ympäristö ja KVL-reitti 1:500
- LIITE 3. Hoitosuunnitelma 1:2500
- LIITE 4. Kasvillisuuden hoitosuunnitelma, kuviokohtaiset ohjeet

1 YLEISTÄ

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma on laadittu Malminkartanonhuipun täyttömäen kehittämiseksi kokonaisuutena sekä ohjaamaan kasvillisuuden hoidon toteuttamista kymmenvuotiskaudella 2010-2019. Suunnitelma on laadittu kesän ja syksyn 2009 aikana. Yleisten töiden lautakunta hyväksyi suunnitelman 10.12.2009 ohjeellisena noudatettavaksi.

Malminkartanonhuippu sijaitsee keskeisellä paikalla Helsingin, Vantaan ja Espoon kaupunkien rajalla alueella, jonne on tulevaisuudessa tulossa paljon uutta rakentamista. Mäki on tärkeä virkistysalue ja nähtävyys jo nykyisellään, mutta lisääntyvien käyttäjämäärien myötä sen käyttö ja hoito vaativat selkeyttämistä.

Suunnittelutyötä ovat ohjanneet Helsingin kaupungin rakennusvirastosta Mikko Koivistoinen, Kaisu Ilonen, Markus Holstein ja projektisihteerinä on toiminut Tarja Lahin. Helsingin kaupunkisuunnitteluvirastosta työtä ovat ohjanneet Suvi Tyynilä ja Eila Saarainen, liikuntavirastosta Hanna Liukkonen ja Stefan Fröberg.

Konsulttina työssä on toiminut Rambollin työryhmä, johon ovat kuuluneet projektipäällikkö Petra Tammisto, Anna Bergman, Saija Vihervuori, Kati Kuosmanen, Leena Massinen ja Ulla Loukkaahuhta.

Kommentteja on saatu myös HKR:n Satu Tegeleiltä, Pekka Engblomilta ja Viherympäristöliitosta taimistoviljelijöiden edustajalta Jyri Uimoselta.

Kuva 1. Näkymä Malminkartanon alueesta ja huipun sijoittumisesta.

2 LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITTEET

2.1 Suunnittelualan sijainti, rajaus ja pinta-ala

Suunnitteluna on Malminkartanonhuippu eli täyttömäki ja siihen oleellisesti liittyvät reuna-alueet. Malminkartanonhuippu sijaitsee Luoteis-Helsingissä Malminkartanossa lähellä Vihdintietä. Lähellä ovat sekä Espoon että Vantaan kaupungin rajat. Pohjoisessa suunnittelualan rajana on tuleva Honkasuon alue, koillisessa Naapuripelontie jalkapallokentän eteläosaan asti, kaakossa Vuorenjuuren tontit, etelässä Malminkartanontie ja lounaassa Hankasuontien teollisuusalue.

Tarkasteltavan alueen pinta-ala on noin 42 hehtaaria. Suunnitelmat painottuvat enemmän täyttömäelle ja sen välittömään läheisyyteen.

Kuva 2. Sijaintikartta.

2.2 Työn lähtökohdat

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma laaditaan asemakaavoituksen pohjaksi. Alueen lähiympäristössä tehdään parhaillaan kaavoja mm. Honkasuon alueelle ja Hankasuonkadun kauppakeskukselle. Uusia asuinalueita on tulossa lähelle Konalaa ja myös Espoon ja Vantaan kaupunkien rajalle.

Honkasuon asuinalue rakennetaan Malminkartanonhuipun välittömään läheisyyteen. Tästä johtuen on tarpeen tarkastella alueen yhteyksiä pohjoiseen ja sinne johtavia ulkoilu- ja latureittejä. Espoon ja Vantaan puolelle ollaan kaavoittamassa uusia asuinalueita, kuten esimerkiksi Espoon Uusimäki. Tämä luokien paineita esimerkiksi Vihdintien suuntaan, sillä Vihdintien ylittävästä kevyen liikenteen sillasta tulee uusi tärkeä lähestymissuunta ja seudullinen reitti. Tarpeellista on myös tutkia etelä-pohjoissuuntaisia yhteyksiä, kun täyttömäen käyttöaste lisääntyy. Malminkartanonhuipun länsipuolella on nykyisin seudullinen pääreitti, jonka merkitys tulee olemaan jatkossakin tärkeä. Myös täyttömäen itäpuolelle ehdotetaan uutta pääreittiä, joka olisi mahdollisimman helppokulkuinen.

Suunnitelmassa tarkastellaan myös muutoksia, joita lähialueilla on odotettavissa. Hankasuontien linjaus muuttuu Malminkartanontien läheisyydessä, jonne kaavaillaan uutta kauppakeskusta vanhan kaupan paikalle. Katujärjestelyt muuttuvat siten, että katu rakennetaan kauppakeskuksen ja puiston väliin. Gasum tutkii maakaasuputkelle paikkaa puiston länsiosassa, mikä toteutuessaan tarkoittaa uutta aukkoa metsässä.

Malminkartanonhuippu on ns. liikuntasormen varrella. Liikuntasormi on pohjois-eteläsuuntainen viheralueakseli, jonka varteen sijoittuu liikunnallisesti suuntautuneita alueita, kuten esimerkiksi Myyrmäen urheilupuisto pohjoisessa. Malminkartanonhuipun pohjoispuolella on itä-länsisuuntainen viheralueyhteys, joka yhdistää laajasti katsottuna Keskuspuiston ja Pohjois-Espoon. Kuninkaan-tammen alue rakentuessaan tuo lisää ulkoilijoita alueelle. Kehä kakkosen tunneli tulee alittamaan Malminkartanonhuipun, mutta mäki tulee toivottavasti näkymään Kehä kakkoselle.

Malminkartanonhuipulle on laadittu ja toteutettu suunnitelmia ja ympäristöaideteoksia. Malminkartanonhuipun metsille on tehty luonnonhoidon suunnitelma, joka koskee ensisijaisesti alarinteitä ja puiston etelä-, länsi- ja pohjoisosia. Täyttömäen jyrkät ylärinteet ovat suurelta osaltaan avoimet ja vaativat kannanottoa / ohjeistusta hoitotasoon. Jyrkkien rinteiden avoimena pitäminen niittämällä on hankalaa, kun eivät niittokoneetkaan oikein pysy niillä pystyssä. Toisaalta avoimuus on näkyvien kannalta tavoittelemisen arvoinen asia.

Ympäristöaideteos Tuulet ja suunnat on leimaantava alueelle ja varmasti rakas monelle asukkaalle. Sen ylläpito on kuitenkin osoittautunut kalliiksi ja hankalaksi, joten nyt etsitään vaihtoehtoja. Huipulla oleva kivetty kompassikuvio on käytössä kulunut. Tuulipusseja joudutaan uusimaan vuosittain samoin kuin kalkkikivestä tehtyjä raitoja. Muutenkin täyttömäki on haastava ympäristö. Malminkartanonhuippu näkyy kauas ja sen pinta-ala on valtava. Jyrkät rinteet hankaloittavat esimerkiksi avointen tilojen hoitoa ja asettavat vaatimuksia reittien pinnoitteille. Tuulinen huippu vaatii kestäviä rakenteita.

Kuva 3. Liikunta- ja kulttuurisormi.

Työssä otetaan huomioon seuraavat suunnitelmat:

- Honkasuon asuinalueen havainnekuva
- Hankasuontien uusi tielinjaus
- Tiehallinnon Rambollilla ja Pöyryllä teettämä Kehä kakkosen tiesuunnitelma
- Gasumin alustava putkilinjaus
- Eva-Lisa Karlssonin (Telén) tekemä istutus-suunnitelma HKR
- Malminkartanonhuipun luonnonhoitosuunnitelma HKR
- Hanna Vainion teos ”Tuulet ja suunnat”
- Kaarelan aluesuunnitelma HKR / Ramboll

Kuva 4. Hanna Vainion ympäristötaideteokseen kuuluvat kalkkikiviraidat.

2.3 Työn tavoitteet

Työn tavoitteena on ollut Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma, jonka pohjalta ratkaistaan alueen hoito ja jota voidaan käyttää alueelle laadittavan asemakaavan pohjana. Asukkailta, sidosryhmiltä ja eri tahoilta on tullut toiveita täyttömäen käytöstä. Työssä on pyritty selvittämään toiveiden toteuttamismahdollisuudet. Etusijalle on asetettu kaupunki- ja maisemakuvalliset seikat ja toimintojen ristiriidattomuus, alueen hoidettavuus, käyttäjien turvallisuus ja realistinen toteutuksen kustannusarvio. Malminkartanonhuipun aluetta on tarkasteltu visuaalisena ja toiminnallisena kokonaisuutena. Työssä on pidetty tärkeänä näkymien säilyttämistä ja huipun visuaalisen ilmeen selkeyttämistä. Työssä on annettu suuntaviivat kasvillisuuden hoidolle selkeyttämällä hoitorajoja. Myös erilaisten käyttötapojen soveltamista on tarkasteltu sekä ulkoilun ja virkistysmahdollisuuksien lisäämistä.

Työn osatekijät:

- täyttömäen kasvillisuuden kehittäminen ja ideointi
- nykyisten toimintojen tarkastelu
- kasvillisuuden hoitoluokitus
- nykyisten kalusteiden ja varusteiden tarkastelu ja mahdolliset muutosehdotukset
- reittitarkastelu
- Naapuripellontien alueen muutokset (jalkapallokentän laajennus, uuden kevyen liikenteen reitin linjaus rinteeseen)
- Honkasuon kaava-alueen liittyminen täyttömäkeen
- Hankasuontien uuden linjauksen puistossa aiheuttamien muutosten ottaminen huomioon
- muut täyttömäen liittymäalueet, niiden hoito ja kehittäminen
- valaistuksen tarkastelu
- kaasuputken linjaussuunnitelma puiston länsiosaan ja puiston poikki otetaan huomioon
- mäen ideatasoinen kuivatustarkastelu

Kasvillisuuden kehittämisessä on pyritty ottamaan huomioon avoimen ja suljetun tilan vaihtelut, kasvillisuusalueiden rajautuminen, vuodenaikojen näkyminen kasvillisuudessa ja erilaiset kasvuolosuhteet rinteiden suuntautumisessa ja korkeusvyöhykkeillä. Työssä on myös ehdotettu erityyppisten koekasvialojen sijoittamista täyttömäen alueelle.

Täyttömäelle on mietitty sopivia kesä- ja talvikäyttötapoja. Asukas- ja käyttäjätoiveet on pyritty ottamaan huomioon.

Koko alueen ja käytävien valaistusta on mietitty myös siltä kannalta, että huipun alue voisi jäädä pimeäksi alueeksi. Käytäväverkosto on pidetty ennallaan lukuun ottamatta muutamia uusia yhteyksiä. Käytäväpinnoitteiden tarkoituksenmukaisuutta on tarkasteltu.

Täyttömäkeä ei ehdoteta muotoiltavaksi kuin muutamasta paikasta, kuten esimerkiksi Vihdintien suunnasta tulevalle reitille, jota hieman nostetaan nykyisen notkon loiventamiseksi ja kulkeamisen helpottamiseksi.

Voimalinja, jossa on sekä Fingridin että Helsingin Energian johtoja, pysyy alueella. Sen alapuolella jalostetaan nykyistä kosteikkoa.

Naapuripellontien kenttää suurennetaan ja valaistusta kentällä lisätään. Kentän ja mäen väliin linjataan kevyen liikenteen reitti. Kentän päissä olevia pysäköintialueita järjestellään siten, että niille mahtuu enemmän autoja. Myös huoltorakennuksen ja pukukopin paikka on tutkittu.

Täyttömäen itärinteen jyrkät puuportaat rakennetaan uusiksi hieman eri paikkaan. Myös länsipuolelle rakennetaan portaat jatkeeksi Vihdintien suunnasta tulevalle reitille.

Ylätasanteen kunnossapitoa ideoidaan niin ikään. Suunnitelmassa on otettu huomioon mahdollisuus, että tuulipussit korvataan tuuliturbiineilla.

Suunnitelmassa on esitetty istuinten, ilmoitustaulujen, roska-astioiden ja ajoesteiden sijoittelu.

Kuva 5. Malminkartanonhuipun ylätasanteen tuulipussit vaativat paljon kunnossapitoa.

3 SUUNNITTELUALUEEN NYKYTILAN YLEISKUVAUS JA ANALYYSI

3.1 Maisemakuva ja näkymät

Malminkartanonhuippu on merkittävä viheralueiden ja viheryhteyksien solmukohta. Huipulta näkyy Helsingin, Espoon ja Vantaan maamerkkejä, kuten aluekeskuksia, vesitorneja ja korkeita rakennuksia, kuten kirkkoja. Myös lähempänä olevat asuin-, maisema- ja teollisuusalueet näkyvät hyvin. Mäeltä näkyy myös mm. Paloheinänhuippu, Silvolan tekoallas ja meri.

Huippu erottuu lähiympäristön etelä-, länsi- ja pohjoispuolella sijaitsevista puisto- ja luonnonmetsäalueista, jotka ovat hyvässä kasvussa. Mäen kasvillisuus näyttää sattumanvaraisesti kasvuun lähteneeltä ja on mäen pohjois- ja itärinteitä lukuun ottamatta harvaa.

Itse täyttömäki on pitkälle näkyvä maamerkki. Lähialueilta se näkyy mm. Vihdin tieltä länneestä, Raappavuorentien päätteenä pohjoisesta ja Naapuripellontieltä idästä. Lisäksi mäki näkyy monesta yllättävästäkin paikasta, esimerkiksi Mätäjoenlaaksosta ja Nuuksion kalliolta. Eteläsuunnasta mäkeä ei kuitenkaan näe. Läheltä ohi kuljettuna mäkeä ei välttämättä havaitse, koska paikoin sankka puusto häivyttää korkeimman huipun näkyviltä tai korkeana rehovava horsmikko yhdistettynä jyrkkiin mäen rinteisiin peittää näkyvyyden. Istutetut pensasraidat, kuten myös kalkkiviraidat ovat ruohottuneet niin, että niiden alkuperäinen idea on lähes hävinnyt. Mitään selkeitä linjoja ei huipulta tai alarinteestä voi hahmottaa.

Nykyisellään Malminkartanonhuippu ei ole kasvillisuuden ja kokonaisuuden epämääräisyyden takia visuaalisesti selkeä ja hahmotettava. Mäen kasvillisuus on lähtenyt kasvuun vaihtelevasti, mikä on luonut paikoin hienoa ja pääosin epämääräistä ympäristöä. Hoitamattomana kasvillisuus alkaa tulevaisuudessa peittää nykyisin avautuvia upeita näkymiä.

Yhtenä lähtökohtana on, että tietyt näkymäsuunnat pidetään auki. Näkymiä avataan huipun lisäksi paikoin myös hieman alemmaa reittien varsilta. Huomiota kiinnitetään myös mäen näkymiseen ja ilmeeseen ulkopuolelta, varsinkin etelästä päin.

Kuva 6. Näkymä Malminkartanon asutuksen suuntaan tai kaakkoon.

Kuva 7. Näkymäalue teollisuuden ja Espoon suuntaan.

3.2 Rinteiden suuntautuneisuus

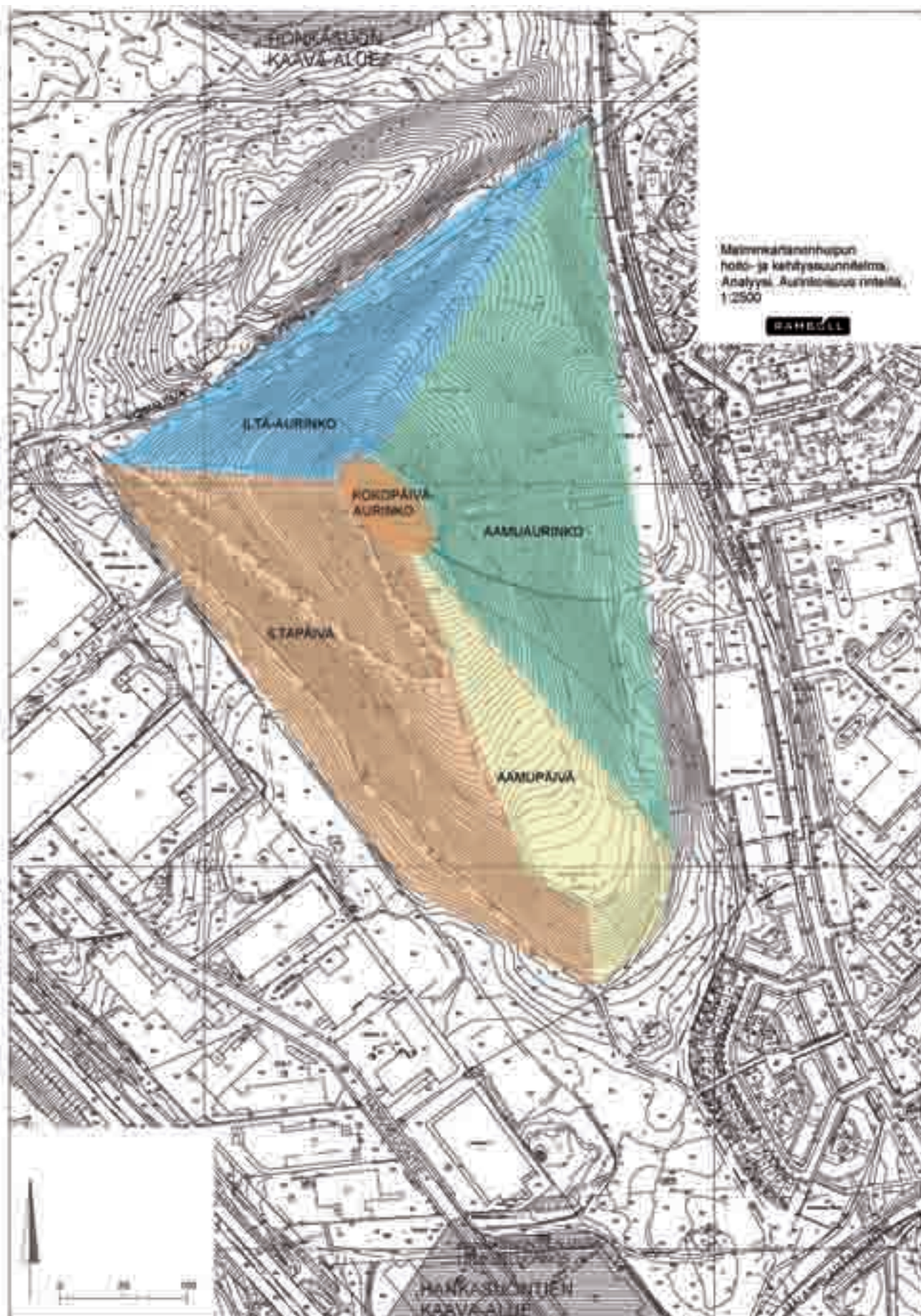
Malminkartanonhuipun täyttömäen rinteet ovat jyrkät ja selkeähkön muotoiset. Kauempaa tarkasteltuna mäen hahmo muistuttaa huiputonta hieman vinoon kasattua pyramidia tai tunturia. Hieman loivempi avoimempi rinne avautuu aamupäiväaurinkon suuntaan, mikä tekee siitä ihanteellisen käyttönurmikon tai -niityn.

Jyrkkien ja rehevien rinteiden suuntautumisella on vaikutusta kasvillisuuden menestymiseen ja pienilmasto-oloihin mäellä. Puustoimmat rinteet löytyvät mäen pohjois- ja koillisosissa, joissa kasvaa mm. kuusta ja jalavaa. Etelä- ja länsirinteet ovat kesäisin hyvin paahteisia ja näkyvimmin kasvuun lähteneitä ovat niillä haavat, lehtikuuset, pihlajat, männyt ja lepät. Huippu on avoimuudessaan hyvin omaleimainen ja altis ilmasto-olosuhteiden muutoksille.

Kuva 9. Aamuurinkoon ja aamupäivään suuntautuva rinne.

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma
3 SUUNNITTELUALUEEN NYKYTILAN YLEISKUVAUS JA ANALYYSI

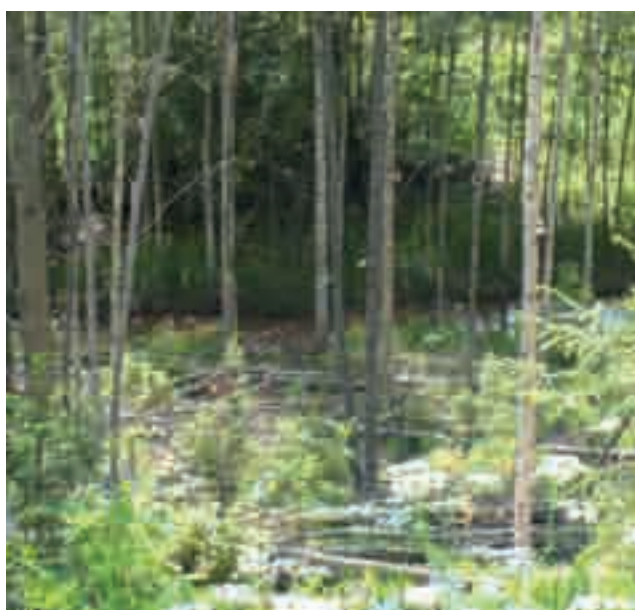
Kuva 10. Rinteiden suuntauneisuus.

3.3 Vesitalous

Malminkartanonhuippu sijaitsee Mätäjoen valuma-alueen läntisessä osassa. Malminkartanonhuipun päävedenjakaja kulkee mäen harjalla pohjois-eteläsuunnassa. Se yhdistyy pienemmän pohjoispuolisen kukkulan harjalla kulkevaan vedenjakajaan. Pienemmän kukkulan ja täyttömäen väliin muodostuu kapeahko osavaluma-alue, jota kallio hieman padottaa. Tästä johtuen voimalinjosten alle on muodostunut kapea ja pitkä kosteikko. Mäen itärinteeseen valumavedet ohjautuvat pienempien painanteiden kautta Naapuripellontien katujiin. Mäen länsipuoliset valumavedet kerätään mäen länsipuoliseen ojanotkelmaan ja pienimuotoisen kosteikon kautta ojanotkelmaa myöten etelään katujen hulevesiverkostoon. Ojaverkosto lienee täydennetty mäen ja teollisuusalueiden rakentamisen yhteydessä. Mäen luoteispuolella on myös arvokas kasvillisuusalue metsäisessä painanteessa.

Kuva 12. Perattua uomaa Malminkartanonhuipun koillispuolelta Naapuripellontien varrella.

Kuva 11. Täyttömäen länsipuolinen kokoojauoma kulkee piilossa jyrkän rinteiden alareunassa.

Kuva 13. Malminkartanonhuipun ja Hankasuntien teollisuusalueen välinen kosteikko.

Kuva 14. Vesitalouskartta.

3.4 Kasvillisuus

Nykyinen kasvillisuus perustuu täyttömäen alueella tehtyihin istutuksiin sekä itsestään kylväytyneeseen kasvillisuuteen. Täyttömäkeä ympäröivät alueet ovat vanhempaa metsää, osa lähes 100-vuotiasta.

Täyttömäen kasvillisuus on vuonna 1997 tehdyn vihersuunnitelman (Eva-Lisa Telén) mukaista. Mäen itärinteen puolella on laaja pensasalue, jossa pensaat ovat istutettu lajien mukaan eri väreihin jaettuihin kaartuviin pensasriveihin. Pensaslajeina on käytetty mm. hurmehappomarjaa, lännenheisiangervoa, taikinamarjaa ja vuorimäntyä. Pensaat ovat levinneet runsaasti, ja alkuperäinen ajatus erivärisistä pensasraidoista on katoamassa.

Entisen laskettelurinteen vierustalla Itärinteessä vihersuunnitelman mukaisesti säästetty terijoensalavaraita muodostaa vahvan maisemallisen elementin muuten avoimessa ympäristössä. Terijoensalavien vierustalla rinteen valaisinten alle on istutettu yhtenäinen pensasalue, jossa on mm. aitaorapihlajaa, lännenheisiangervoa ja taikinamarjaa. Itärinteen huipulla on lehtipuumetsä, jonka valtapuulajina on tuomi.

Huipun lounais- ja länsirinteeseen on istutettu eri puulajeja vaihteleviin riveihin. Puulajeina on käytetty mm. vaahteraa, lehtikuusta ja mäntyä. Puusto on vielä pientä ja alueesta saa avoimen vaikutelman. Etenkin huipun pohjoispuolella lajeiltaan vaihtelevat metsäraidot eivät ole helposti havaittavissa.

Huipun avoimille alueille on kylvetty vihersuunnitelman mukaisesti erilaisia niittykasveja. Nykyisin niittyalueilla kasvaa erilaisia suurruohoja, kuten pujoa, ohdakkeita, nokkosia ja horsmaa. Huipun etelärinteen kalkkikiviraitojen väleihin istutettu rypsipelto on muuttunut säännöllisesti leikatuilta kohdiltan nurmimaiseksi pinnaksi. Leikkaamattomille alueille sekä kalkkikiviraitojen viereiselle, hunajakukkaa ja lupiinia kylvetylle alueelle, on päässyt leviämään erilaisia suurruohoja. Itärinteen niittyaluetta niittävät pyöräilyharrastajat, jotka käyttävät rinnettä alamäkipyöräilyyn.

Huipun juurella olevat metsäalueet inventoitiin ja niille tehtiin hoitosuunnitelma vuonna 2008 (Kaareselan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu

ja puisto-osasto). Täyttömäen länsipuolen juurella on havupuuvaltaista, osin vanhaa metsää, joka toimii suojavyöhykkeenä viereisille teollisuustonteille. Metsässä on paikoin myös lehtomaisia kohtia sekä pieni kosteikkoalue.

Huipun eteläpuolella on luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti talvikaudella 2008–2009 harvennettu, mänty- ja haapavaltainen puistometsä.

Huipun jyrkällä pohjoisrinteellä on nuorta lehtipuuvaltaista metsää, jossa on paikoin tiheää vesakkoa. Luontaisesti syntyvää puustoa ovat mm. haapa, leppä ja pihlaja. Puusto tulee osittain liian lähelle pohjoispuolen kulkureitin vierustalla kulkevaa sähkölinjaa. Sähkölinjan alla olevassa kosteassa painanteessa on paikoin kallio näkyvissä.

Kuva 15. Nuorta haavikkoa ja lehtikuusia.

Kuva 16. Itäpuolen terijoensalavat.

Kuva 17. Kasvillisuuskartta.

3.5 Nykyiset kalusteet, varusteet ja reitit

Malminkartanonhuipun länsipuolinen raitti on tärkeä seudullinen ulkoilureitti etelästä pohjoiseen. Sen merkitys korostuu tulevaisuudessa entisestään, kun Honkasuo sekä alueet Espoon, Vantaan ja Helsingin puolella rakentuvat. Espoon Uusmäen rakentuminen korostaa Vihdintien yli tulevaa reittiä. Tästä lähestymissuunnasta tulee entistä merkittävämpi, jolloin kulkuyhteyksiä tulee parantaa.

Asvaltoituja reittiyhteyksiä ovat pysäköintialueelta huipulle kulkevan reitin alku, sekä huipulta luoteiskulmaan kulkevan raitin alaosa. Pääosa reiteistä on kivituhkapintaisia. Eroosiosta ovat kärsineet kukkuloiden välissä kulkeva itä-länsi-suuntainen pääreitti, huipulle johtava huoltotie ja Naapuripelontieltä huipulle johtava yhteys sekä reitit lähellä huippua. Rinteen länsipuolen huoltoreitti on leveä ja sen ympäristön kasvillisuus jäsentymätöntä. Vaikutelma on yksitoikkoinen. Samantapaisen monotonisen vaikutelman antaa rinteen länsipuolinen pääreittiyhteys rinteen kasvillisuuden jäsentymättömyyden takia.

Alueella risteilee suunnittelemattomasti useita kivisiä ja savisia polkuja sekä maastopyöräilyyn liittyviä reittejä. Pyöräilyreitit keskittyvät mäen itärinteeseen, mutta myös mm. mäen huipulta länteen suuntaavaa vedenjakajaa on käytetty alamaakiajooon. Samaa reittiä ovat käyttäneet myös kuntoilijat ja muut mäellä vierailevat, minkä vuoksi maastopyöräilylle on suotavaa osoittaa selkeät toiminta-alueet. Muut pääkävelyreitit sijaitsevat pääasiassa vedenjakajaharjanteilla tai niiden vieressä huipulta katsottuna länteen, koilliseen ja kaakkoon sekä diagonaalisesti rinnettä ylös mm. rinteen länsipuolista huoltotietä etelään. Mäen itärinteen maastopyöräilyreitit ovat paikoin syväle kuluneita ja mutkittelevat mm. tuomimetsikön halki.

Laajan ja merkittävän viheralueen varustetaso ja ympäristön käsittely ovat vaatimattomia. Istuimia on nykyisin vain huipulla ja ne ovat hyvin tavanomaisia alueen erityisluonteeseen nähden. Myöskään valaisimet huipulla, rinteillä ja muualla alueella eivät korosta edullisella tavalla alueen luonnetta monipuolisena ja monimuotoisena virkistyskäyttö- ja luonnonalueena. Huipulla on yksi valonheitin korkeilla puupylväillä ja muut valon-

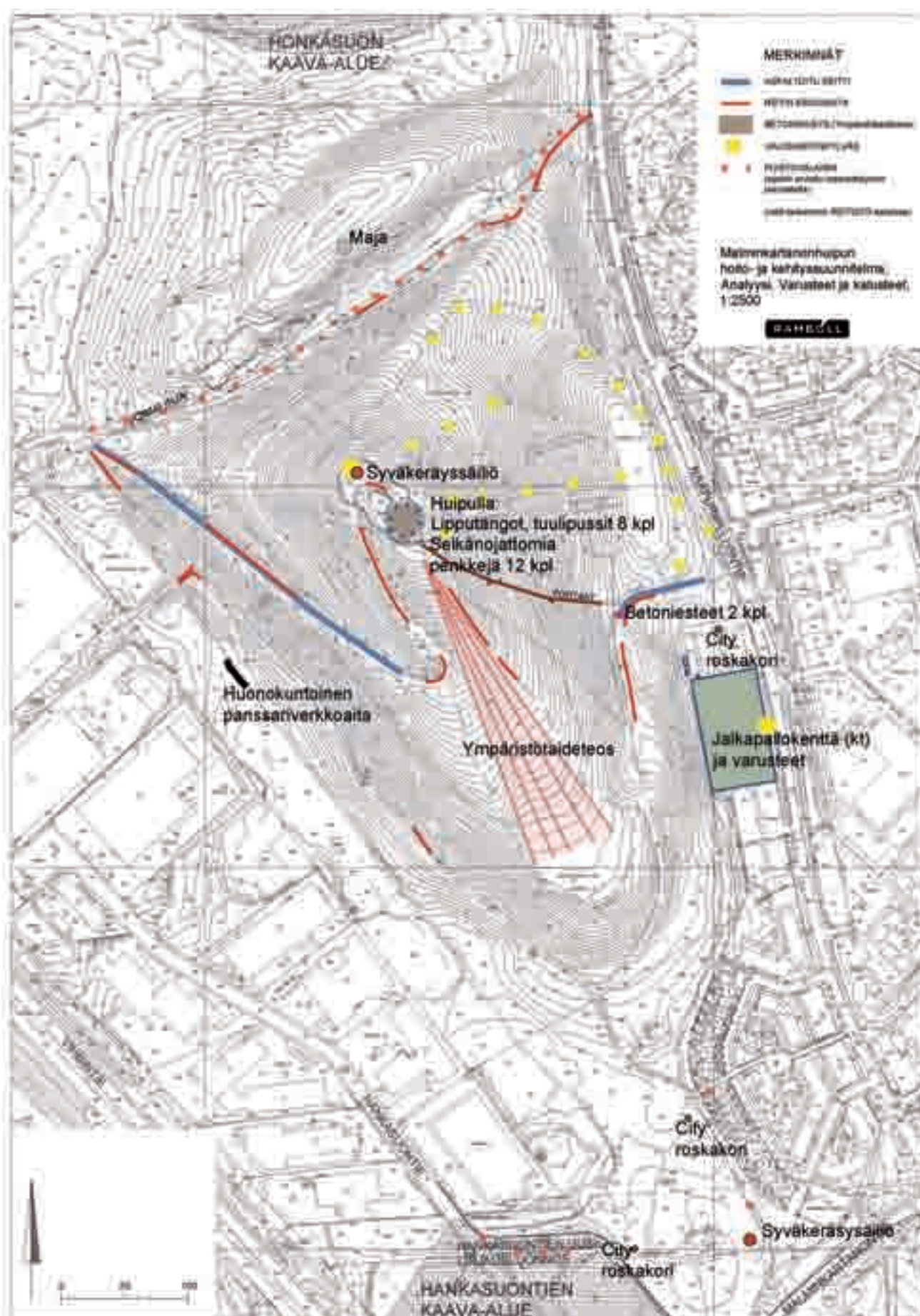
Kuva 18. Huipun kalusteet.

Kuva 19. Rinteen huonokuntoista asfalttia.

Kuva 20. Kaakkoisrinteen ulkoilureitin betoniesteitä.

Kuva 21. Analyysikartta kalusteista ja varusteista.

heittimet ovat mäen itärinteessä liittyen mäen aikaisempaan käyttöön. Yksi valonheitinpylväs on lisäksi jalkapallokentällä. Alueen puistovalaisimet ovat vaatimatonta perustasoa puutolppaisina.

Huipulla sijaitsee Hanna Vainion kaksiosaisen ympäristötaideteoksen Tuulet ja suunnat toinen osa, betonikivinen kompassi sekä kahdeksan lipputankoa, joissa on eriväriset tuulipussit. Tuulipusseja joudutaan uusimaan usein, josta aiheutuu kustannuksia. Betonikiveys on kulunut. Teoksen toinen osa sijaitsee rinteeseen eteläpuolella, pitkinä valkoisina kalkkikiviraitoina rinnettä laskeutuen. Raitojen ylläpito on vaikeutunut maaperän rehevyyden vuoksi, sillä ne peittyvät vähitellen aggressiiviseen kasvillisuuteen. Raidoille on jouduttu täydentämään kalkkikiveystä lähes vuosittain. Lisäksi teos sijaitsee syrjässä alueen pääreiteistä ja raidat näkyvät lähimaisemassa huonosti. Koska kalkkiraitojen rinne on mäen loivin, sille on myös virkistyskäyttöpaineita.

Alueella on roska-astioita ja jätekeräyssäiliöitä varsin harvassa. Huipulla on yksi syväkeräyssäiliö ja toinen on sijoitettu mäen eteläosan metsään kulkureittien risteyskohtaan. Roska-astiat eivät sijoitu välittömästi oleskelualueiden yhteyteen vaan esimerkiksi pysäköintialueelle.

Jalkapallokentän yleinen varustetaso ja ilme on myös epämääräinen ja vaatimaton. Kentän vieressä on erilaisia kuluneita koppeja, joita on myös viereisen paikoitusalueen puolella. Kentän pädyissä on suoja-aidat.

Kuva 22. Pysäköintialueen jäteastia sekä huipun syväkeräyssäiliö.

Kuva 23. Pohjoispuolen ulkoilureitin valaisin.

Kuva 24. Nykyisellään jalkapallokentän ympäristön varuste- ja hoitotasoa on vaatimaton. Kopit ovat kuluneita ja pensaat kasvavat aidan läpi.

3.6 Nykyiset toiminnot

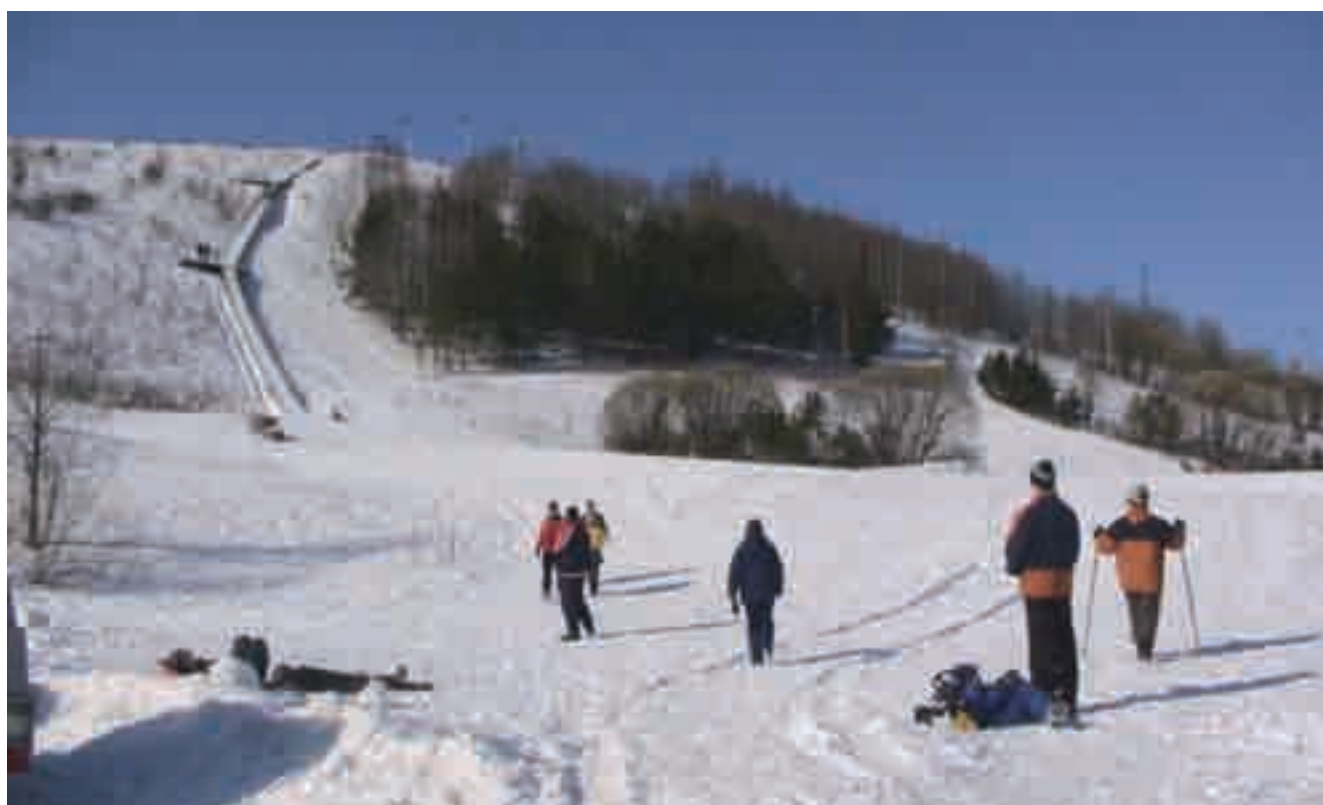
Maaston suhteellinen jyrkkyys asettaa rajoituksia alueen käytölle. Alue antaa kuitenkin monipuolisia mahdollisuuksia; tärkeitä toimintoja ovat kävely, juoksu, koiranulkoilutus, maastopyöräily, hiihto ja pulkkailu. Lisäksi siellä voi harrastaa aktiivisista toiminnoista mm. sauvakävelyä, riippuliittoa, lennokkien lennätystä, alamäki- ja maastopyöräilyä ja portaiden kiipeämistä ja harppomista. Puiset kuntoportaat ovat ahkerassa käytössä ja sijaitsevat pulkkamäen ja alamäki- ja maastopyöräilyn pääalueen tavoin mäen itärinteessä.

Naapuripellontien vieressä olevaa kenttää käytetään jalkapalloiluun ja luisteluun. Kenttää valaisee yksi valonheitin. Kentän molemmissa päissä on pysäköintialue.

Aktiivisesti ja passiivisesti voi harrastaa maisemien ja vuorokauden tai vuodenaikojen ja luonnonilmiöiden tarkkailua tai seurata maastopyöräilijöitä ja muita liikunnan harrastajia. Mäki tarjoaa mahdollisuuden tuttavien tapaamiseen, luontoelämyksiin, lintujen ja perhosten tarkkailuun, valokuvamiseen ja keräilyyn.

Kuvat 25-27. Ympäri- ja vuorokautista toimintaa.

4 YLEISSUUNNITELMA

Malminkartanonhuipun yleissuunnitelman visuaalinen ilme perustuu avointen ja suljettujen alueiden sektorimaiseen vaihteluun. Avoimilla osuukilla pyritään takaamaan tärkeät näkymät sekä huipulta ympäristöille alueille että ympäröiviltä alueilta huipulle. Puustoiset, metsäiset alueet ovat hoidon kannalta helpompia, mutta avoimet alueet mahdollistavat erilaisia toimintoja sekä ylläpitävät täyttömäelle syntyneitä eläin- ja hyönteislajistoa. Yksi lähtökohta suunnittelussa on ollut se, että täyttömäki on alunperin keinotekoinen ympäristö, josta syystä mäen kasvillisuus on muokattavissa ja jalostettavissa. Avoimina säilytettävät alueet säilyttävät myös biodiversiteettiä.

Ajatuksena on ollut, että osassa metsäisiä alueita kokeillaan ilmastomuutosta enteillen muutamaa vyöhykettä eteläisempiä puulajeja ja -lajikkeita. Kuitenkin pääpaino metsäsektoreissa on nykyinen puusto ja sen kehittäminen. Tästä on kerrottu tarkemmin kappaleessa 4.5 Kasvillisuuden hoito.

Huipun monikäyttöisyyttä on pyritty lisäämään mm. etelärinteen kasvillisuuden intensiivisemmällä hoidolla, jolloin retkeily ja auringonotto mahdollistuvat. Sekä toiminnallisuutta että kasvillisuutta monipuolistamaan on suunniteltu valdelmapensassektoreita.

Malminkartanonhuippua on myös tarkasteltu teemoittain, kuten esimerkiksi reittiyhteyksiä, toimintoja ja valaistusta.

4.1 Reitit ja yhteydet

Malminkartanonhuipun itäpuolelle ehdotetaan uutta reittiä, jonka optimaalisin linjaus on jalkapallokentän ja kukkulan välissä. Esteettömillä jyrkkyysvaatimuksilla reittilinjaus vaatii rinteseen kaivautumista Vuorenjuuren pohjoispuolella. Tämä reitti ehdotetaan valaistavaksi.

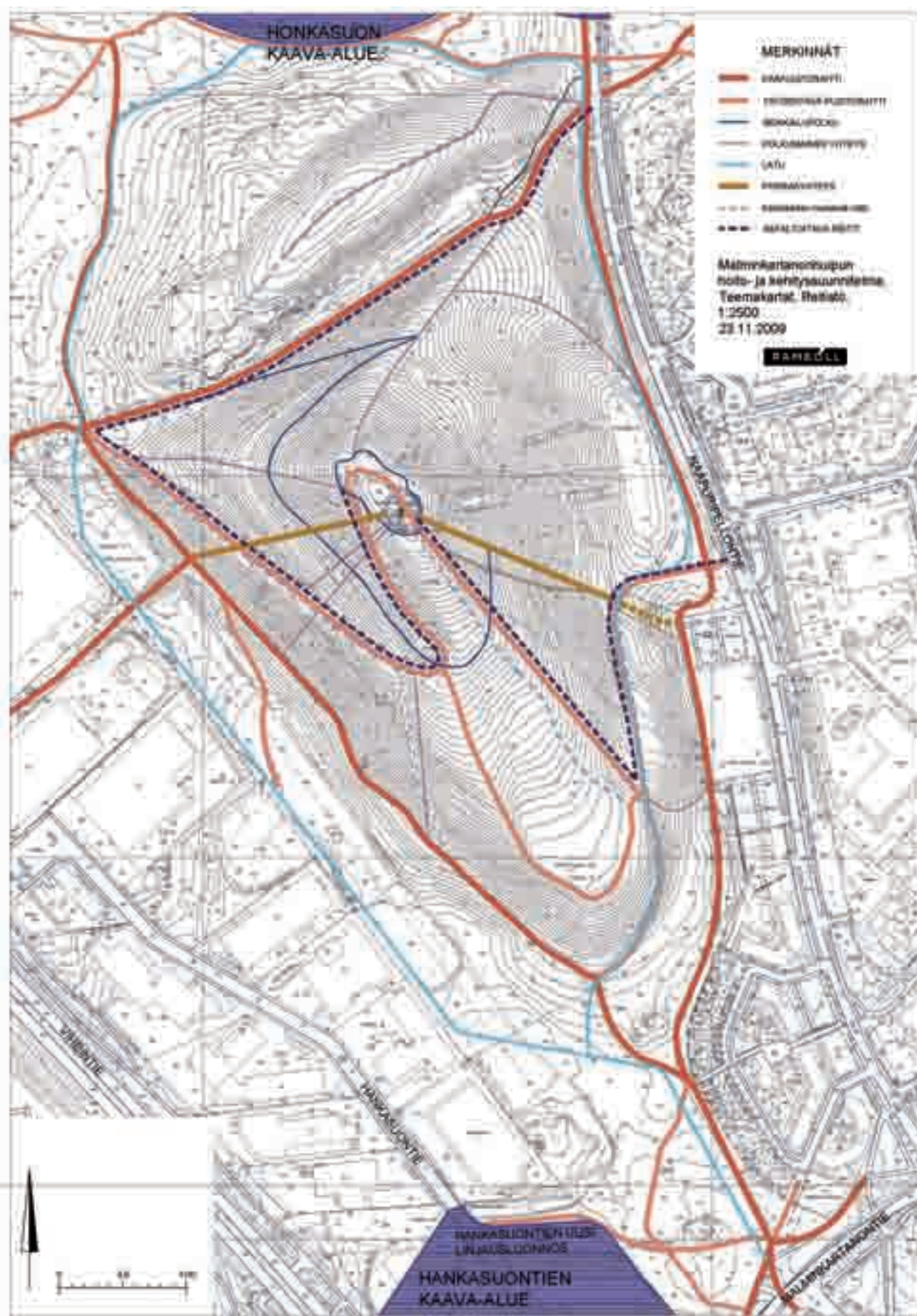
Asvaltoitavia reittiyhteyksiä ovat eniten eroosiolle alttiit osuudet eli kukkuloiden välinen pääreitti, huipulle johtava huoltotie ja Naapuripellontieltä huipulle johtava yhteys.

Latuverkostoa linjataan uudelleen käytön lisääntymisessä. Kesäisin reittejä voidaan käyttää esim. lenkkeilyyn. Pääosin latureittejä rakennetaan nykyisen reitin viereen nurmi- tai niittypintaisina, mutta täyttömäen länsipuolelle latu linjataan uuteen maastokäytävään Gasumin suunnitteleman maakaasuputkireitin kohdalle. Maakaasuputken linjaukselta joudutaan poistamaan puita n. 5 m levyiseltä alueelta ja se sijoitetaan mahdollisimman lähelle nykyistä teollisuusalueen reunaan huomioiden kuitenkin maastohiihdon reunaehdot. Teollisuusalueen reunan maisemointiin ja roskaisuuden ja louhikkaisuuden poistoon kiinnitetään erityistä huomiota. Lyhyitä latuosuuksia rakennetaan uusille linjauksille.

Uudet portaat rakennetaan huipun länsirinteseen siten, että ne tukevat Vihdintien ylittävälle kevyen liikenteen sillalle suuntautuvaa reittiä. Ne

Kuva 28. Eroosio vaivaa suosittuja kivituhkapintaisia ulkoiluteitä.

Kuva 29. Reitistön teemakartta.

kuten vanhat portaat kaakkoisrinteessä tehdään rakenteeltaan kestävämmiksi siten, että vain askelmat ja käsijohteet ovat puuta ja muu rakenne terästä. Samalla portaat suunnataan sektoreitten suuntaisiksi. Porrasreitit valaistetaan mahdollisesti portaisiin integroitavalla valaistusratkaisulla.

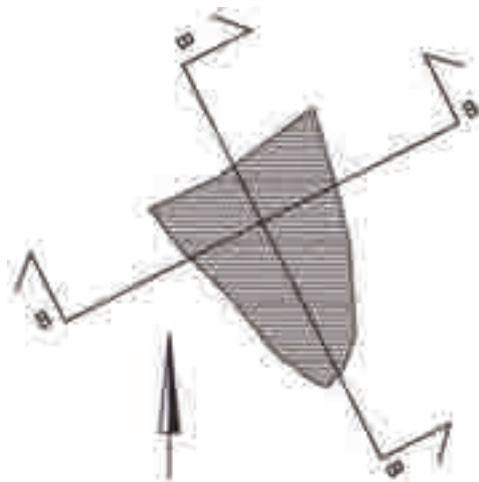
Malminkartanonhuippua kiertämään linjataan lisäksi kevytrakenteinen seikkailupolku, jonka teemana on esimerkiksi esitellä ympäristöä tai kaupunkiluontoa. Lisäksi ylintä huippua kiertämään voidaan rakentaa maisemapolku, joka liittyy huipun mahdollisiin istuskelurakenteisiin.

Lisäksi rinteeseen perustetaan kapeita rinnettä suoraan nousevia polkuja, joita voidaan käyttää haastavina kulkureitteinä eri tarkoituksiin.

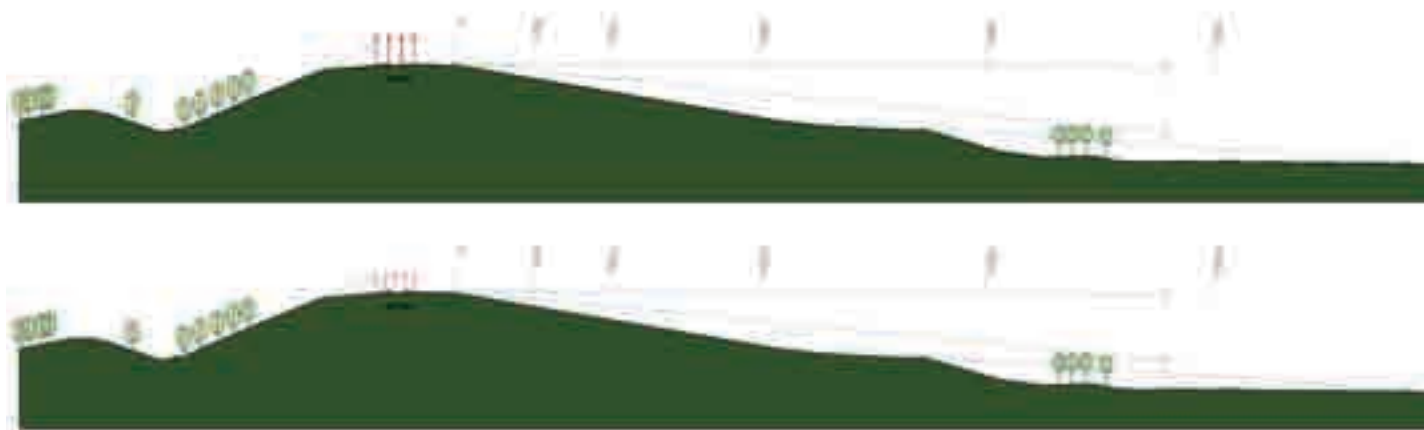
Alueen eteläosassa puistoraitteja linjataan paikotellen uudestaan Hankasuontien muutosten vuoksi ja eteläosan selkeyttämiseksi. Eteläosaan Malminkartanontien pohjoispuolelle muodostetaan reittien risteyskohta, jonka keskiössä on jokin visuaalisesti kiehtova houkutin. Tämä sijoittuu huipun ja Malminkartanontien väliselle näkymäakselille.

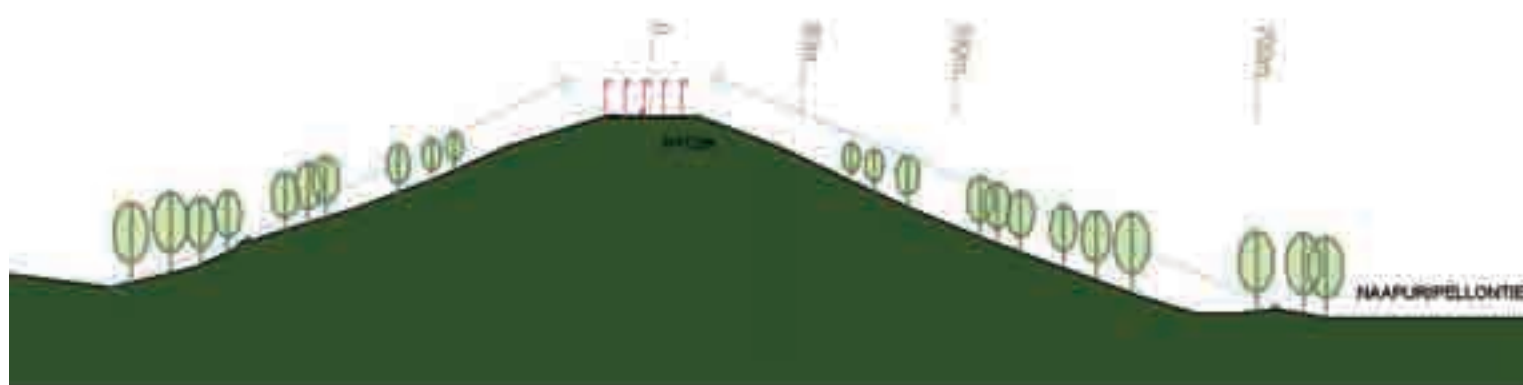
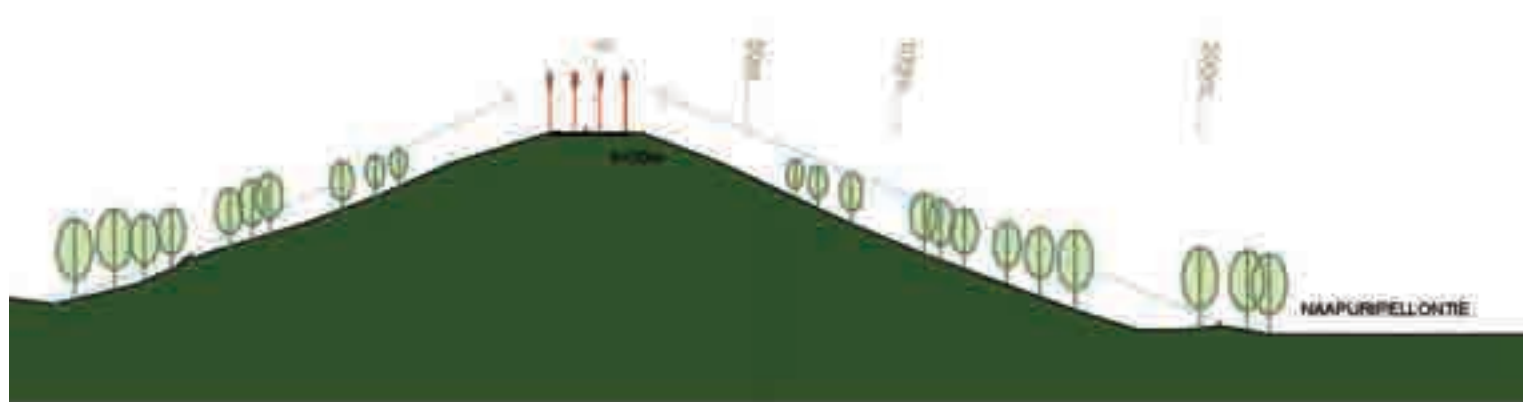
Kuva 30. Maastopyöräilylle varataan alue itärinteestä.

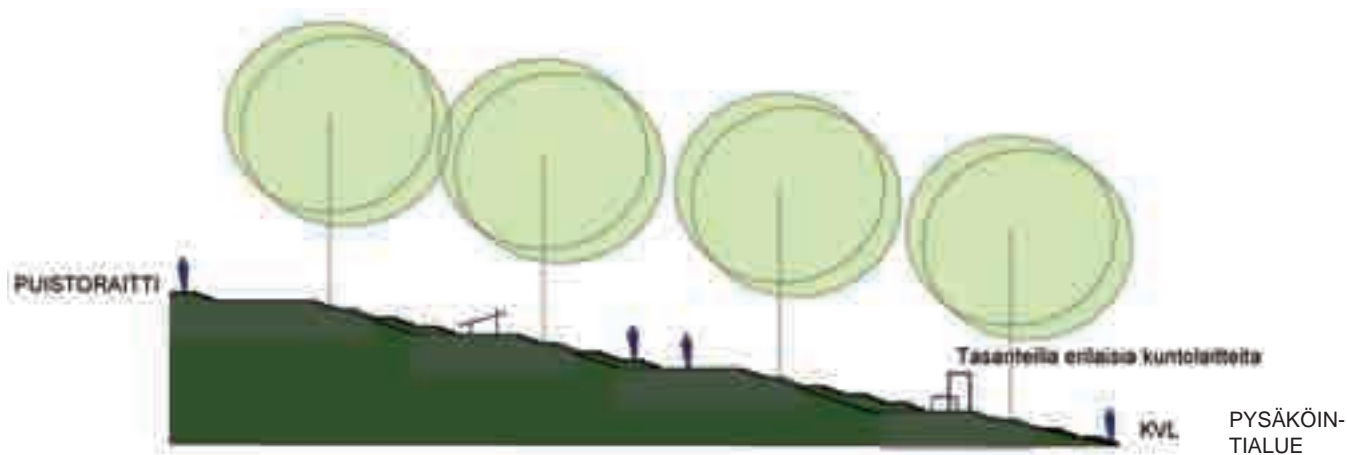
Kuva 31. Periaateleikkausten sijoittuminen mäen suhteen.

Kuva 32. Hupun ja maisemien näkymistä havainnollistava periaateleikkaus A-A 1:5000. Yläkuvassa huipulla tuuliturbiineja, alla nykyiset tuulipussit.

Kuva 33. Hupun ja maisemien näkymistä havainnollistava periaateleikkaus B-B 1:2500. Yläkuvassa huipulla tuuliturbiineja, alla nykyiset tuulipussit.

Kuva 34. Periaateleikkaus maastoterassoinnista ja kuntoiluapaikasta 1:100.

4.2 Toiminnot

Tärkeitä toimintoja tulevat jatkossakin olemaan kävely, juoksu, koiranulkoilutus, maastopyöräily, hiihto ja pulkkailu. Myös kaikenlaista muuta nykyisinkin esiintyvää toimintaa sallitaan jatkossakin alueella: riippuliittoa, lennokkien lennätystä, alamäkipyöräilyä ja portaiden kiipeämistä.

Mahdollisten törmäysten välttämiseksi alamäkipyöräily ohjataan itärinteeseen rajatulle alueelle. Samalla alueella rakennetaan myös maavaraista hyppyreitää lumilautailijoille. Alue merkitään karttoihin ja opasteisiin toiminnallisena ja maastopyöräilyn alueena.

Koska rinteiden kävely ylös ja alas on fyysisesti rankkaa, suunnitelmassa ehdotetaan enemmän rinteiden suuntaisia polkuja, jotka sopivat paremmin kaikille ja tarjoavat matkan varrella erilaisia kokemuksia.

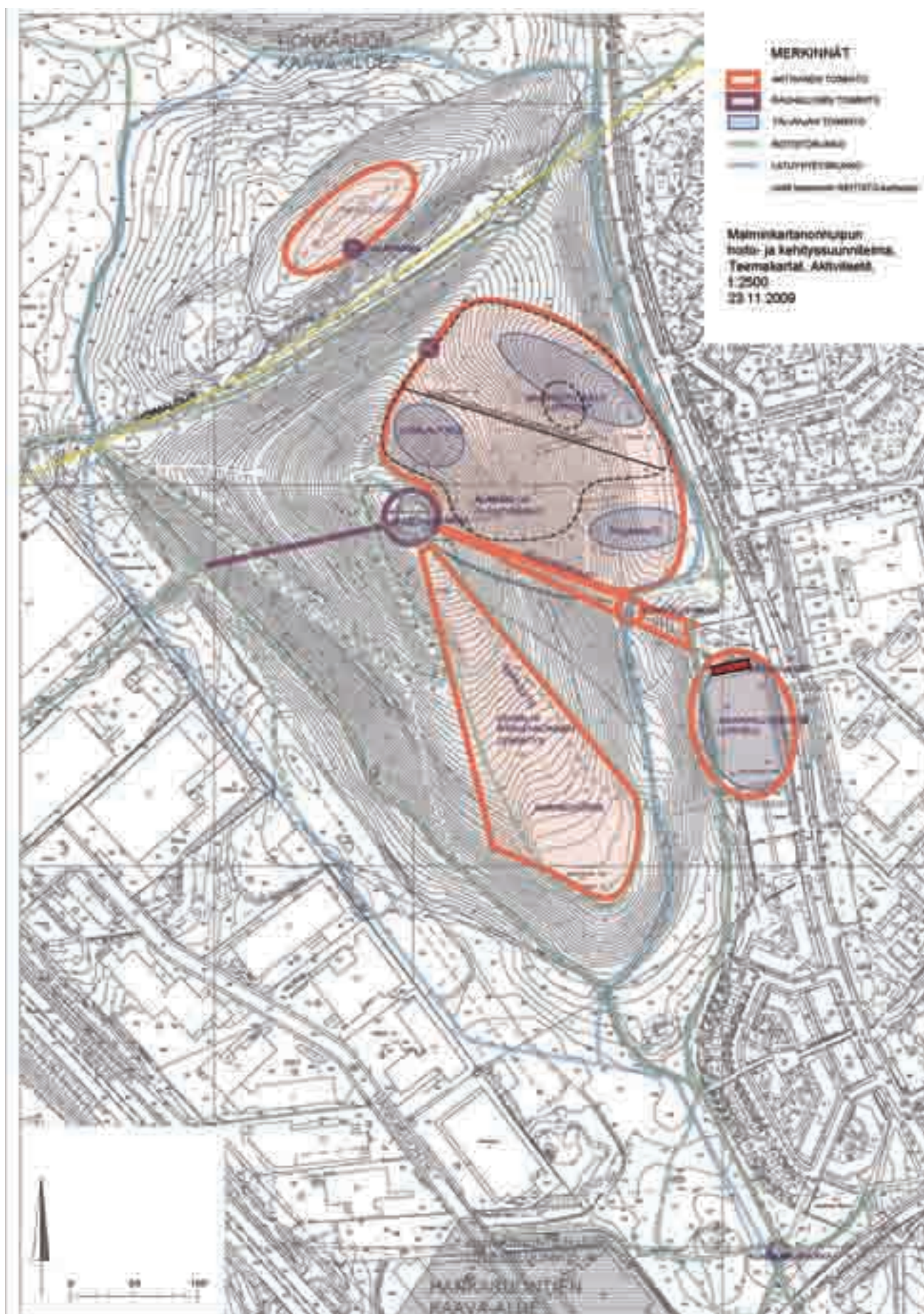
Suunnitelmassa ehdotetaan lisää rauhallisia toimintoja kuten auringonotto, piknik ja vattujen poiminta. Maisemien ja näkymien ihailu on avartavaa ja opettavaista toimintaa samoin kuin tähtien ja kaikenlaisten taivaanilmiöiden tarkkailu. Malminkartanonhuipusta kehitetään kokemuksellinen ja informatiivinen oleskelu- ja tarkkailupaikka. Paikan erityistä luonnetta korostetaan erilaisilla materiaaleilla tai rakenteilla. Huipulle ehdotetaan jonkinlaista viittaa tai muuta rakennetta, josta voi lukea kohteiden nimiä.

Jalkapallo ja luistelu säilyvät kentällä, jota laajennetaan vastaamaan paikallistason kokovaatimuksia (46x96). Pysäköintipaikat jäsennellään toisella tavalla, jotta paikkamäärän saa maksimoitua.

Nykyisten kuntoportaiden alapuolelle ehdotetaan rakennettavaksi maastoterasseja, joilla olisi kuntoilulaitteita varsinaisten portaiden jatkoksi ja sisääntulon vahvistamiseksi. Pohjoispuoleiselle kukkulalle ehdotetaan frisbeenurmea.

Kuva 35. Esimerkki raumalaisesta opastejärjestelmästä.

Kuva 36. Teemakartta aktiiviteeteistä.

4.3 Valaistus

Valaistavia reittejä olisivat puiston pääreitit, jotka on esitetty teemakartassa sekä portaat. Puistovalaisimen malliksi valitaan nykyistä kaupunkimaisempi vaihtoehto. Jalkapallokentän ja pysäköintialueiden valaistusta parannetaan.

Maastopyöräilyalueen valonheitinvalaistuksen tarvetta tutkitaan. Tarpeettomat valonheittimet poistetaan.

Huipulla valonheitin poistetaan ja valaistuksesta tehdään minimaalinen ja tunnelmallinen ja se ei saa estää mm. tähtitaivaan tarkkailua. Epäsuoran valon ja hyvin vähäisen ja harkitusti suunnatun valon käyttöä esim. yhdistetyissä rakenteissa tutkitaan jatkosuunnittelussa. Valaistus voidaan rakentaa myös mahdollisesti tuulivoimapylväiden rakenteisiin, kuten pylväisiin liitettynä, mutta edelleen himmeänä.

Kuva 37-39. Ideakuvia valaistuksesta.

Kuva 40. Teemakartta valaistuksesta.

4.4 Investoinnit

Malminkartanonhuipun vuosina 2010-2019 toteutettavia investointeja ovat:

- Uudet portaat länsirinteeseen
- Vanhojen portaiden uudelleen rakentaminen itärinteeseen
- Uudet reitit Malminkartanonhuipun itäpuolelle sekä eteläosaan muutamia yhteyksiä
- Vanhojen reittiyhteyksien parantaminen (perustukset, asvaltointi, valaistus)
- Jalkapallokentän korjaus vastaamaan paikallistason tarpeita, uudet valaisimet, uudet aidat, pukukopit ja huoltorakennus
- Pysäköintialueen järjestelyt (paikkamuutokset, kiveykset, istutukset)
- Uuden kuntoilupaikan perustaminen pysäköintialueen viereen
- Uudet kalusteet, kuten valaisimet, istuimet, roska-astiat ja opastaulut
- Tuulivoiman lisääminen huipulle
- Ylätasanteen käsittely
- Uudet istutukset, metsitykset, niittyjen perustukset ja katealueet
- Uusia polkuja huipulle
- Kosteikkojen käsittely
- Investointien summasta ei esitetä arviota. Alueen asemakaavoitus on kesken. Toiset suunnitelmassa esitetyt ehdotukset ovat vasta idea-asteella ja niiden toteuttamisen mahdollisuudet ja hallintokuntien vastuut selvitetään myöhemmin.

4.5 Kasvillisuuden hoito

Hoitosuunnitelma

Kasvillisuudesta on tehty erillinen hoitosuunnitelma, jossa kasvillisuusalueet on jaettu metsä-, pensas, niitty- ja nurmialueisiin. Lisäksi on laadittu hoito-ohjeet kosteikko- ja katealueille. Kasvialueet on jaettu kuvioihin alueen nykytilan ja tehtävien hoitotoimenpiteiden mukaisesti ja kuviot merkitty hoitosuunnitelmakarttaan.

Metsäkuviot M1-M24

Huipun metsäalueita muutetaan sektorimaisiin alueisiin täydennysistuttamalla haluttuja kuvioita ja poistamalla avoimiksi tarkoitettujen reuna-alueiden puustoa. Metsäkuvioiden hoitotoimenpiteet ovat pääasiassa pienpuuston hoitoa eli taimikoiden kehittämistä, vesakon poistoa ja näkymien avaamista. Malminkartanonhuipun ympäristön metsäalueiden hoidosta on tehty hoitosuunnitelma, Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008–2017 (HKR 2008), jonka mukaisesti täyttömäkeä ympäröivää metsää on hoidettu ja hoidetaan.

Kuvioilla suositetaan luontaisista lajeista kunkin alueen kasvupaikkatekijöiden mukaisesti parhaiten soveltuvia puulajeja ja avoimille alueille myös täydennysistutetaan kasvuolosuhteiden mukaan valittuja puulajeja. Uusien puuntaimien alusta suojataan esimerkiksi taimitassulla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Mikäli alueella on ongelmia kaneista, suojataan taimet verkolla. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein. Metsäalueet ovat hoitoluokkaa C1 lähimetsä. Virkistyskäytössä olevat metsäalueet on luokiteltu lähivirkistysmetsiksi.

Pensasalueet P1-P7

Uusia pensasalueita istutetaan suunnitelman osoittamille avoimille, niittymäisille alueille sektorimaisiin muotoihin puusektoreiden väliin tuomaan vaihtelevuutta. Pensaslajeina käytetään esimerkiksi vadelmaa ja viiniköynnöksen istuttamista kokeillaan. Vadelmasektoreiden reunoille voidaan tehdä kulkua helpottavia katepäällysteisiä, huippua kohti kapenevia raitoja, ns. poimintapolkuja. Pensaiden liikaa leviämistä hillitään leikkaamalla kasvusto alas 5 vuoden välein.

Vuonna 1997 tehdyn vihersuunnitelman mukaisesti istutettuja pensasalueita harvennetaan si-

ten, että alkuperäinen idea väreittäin raidoiksi istutetuista pensasraidoista tulee paremmin esiin. Raitojen välit katetaan kasvun hillitsemiseksi. Olevia pensasraitoja jatketaan kulkureitin itäpuolelle istuttamalla uusia pensaita avoimelle niittyalueelle. Pensaslajeina käytetään nykyisen pensasalueen mukaisia lajeja. Pensasalueet ovat hoitoluokkaa A3 käyttö- ja suojaviheralue.

Niityt N

Niityt ovat huipun ympäristössä tärkeitä maisemaa jakavia elementtejä, joiden kohdalta aukeaa näkymiä korkealle huipulle saakka. Niittyalueet säilytetään avoimina niittämällä ne 1-2 kertaa kasvukaudessa. Uusille niittyalueille tehdään ensin alkuraivaukset, jonka jälkeen ne kunnostusniitetään 2 kertaa kesässä. 2 vuoden jälkeen uudet niittyalueet siirtyvät normaalin ylläpitoniiton piiriin. Niityt ovat hoitoluokkaa B2 maisemaniitty.

Luonnonnurmi L

Huipun ympäristön sekä nykyisten kalkkiraitojen kasvustoa kehitetään nurmimaisempaan suuntaan. Nykyisten kalkkikiviraitojen annetaan maata hiljalleen paikalleen. Etenkin kalkkikiviraitojen kohdalla suositaan erilaisia ruohovartisista kalkin-suosijakasveja. Alussa alueilta kitketään erilaiset suurruohot, kuten ohdakkeet, pujot, nokkoset ja maitohorsmat vuosittain. Jatkossa alueita hoidetaan kuten A3 nurmialueita.

Heinä/ perennakoeistutusalue H1

Koillisrinteen avoin niittyalue soveltuu myös koe-kasvialueeksi erilaisille heinille ja perennoille. Koekasvilajien tulisi kuitenkin kestää kulutusta, sillä aluetta käytetään alamäkipyöräilyssä. Mahdollisten koekasvien istutustyöt ja hoito toteutetaan kokeen suunnittelijan erillisten ohjeiden mukaisesti. Muuten aluetta hoidetaan kuin muitakin niittyalueita B2 hoitoluokan mukaisesti.

Avoimet katealueet A

Osalla huipun avoimia niittyalueita sekä vadelmasektoreiden vierustoilla voidaan käyttää erilaisia katteita huippua kohti kapenevina sektoreina. Mahdollisia katemateriaaleja ovat esimerkiksi paikalta tai lähialueelta saatava puuaines tai jokin muu värillinen kate. Jyrkässä tuulisessa rinteessä on tarpeen käyttää myös tapeilla kiinnitettäviä ka-

tekankaita. Huipun ympäristössä katealueille istutetaan erilaisia köynnöksiä erimuotoisiksi alueiksi. Sopivia köynnöslajeja ovat esimerkiksi villiviini, humala ja karhunkierto. Katealueet ovat hoitoluokkaa B2 maisemaniitty.

Kosteikkoalueet K1-K2

Huipun juurella olevia kosteita painanteita kehitetään kosteikkomaisempaan suuntaan. Täyttömäen pohjoispuolella, voimalinjan alla on kostea alue, jossa on paikoin kallio näkyvissä. Alueella kaiveetaan kalliota paikoin vahvemmin esille ja istutetaan kosteikkokasvillisuutta sopiviin kohtiin. Kasvilajeiksi sopivat esimerkiksi osmankäämi ja rantakukka. Jyrkkien kallioseinämien vierustalta poistetaan peittävä kasvillisuus. Viereisen raitin reunaa niitetään aikaisempaa useammin ja siihen tehdään oleskelupaikkoja. Kosteikkoaluetta ja raitin reunustaa hoidetaan A3 hoitoluokan mukaisesti.

Mäen lounaispuolella kulkureitin alapuolen notkossa sijaitsevaa kosteaa aluetta kehitetään reheväksi ja luonnonmukaiseksi kosteikoksi. Kosteikon ympäristöä avarretaan ja alueelle istutetaan erilaisia kosteikkokasveja. Kasvilajeiksi soveltuvat esimerkiksi kurjenmieikka, lumme ja osmankäämi. Kosteikkoaluetta hoidetaan osana C1 lähivirkistysmetsiä.

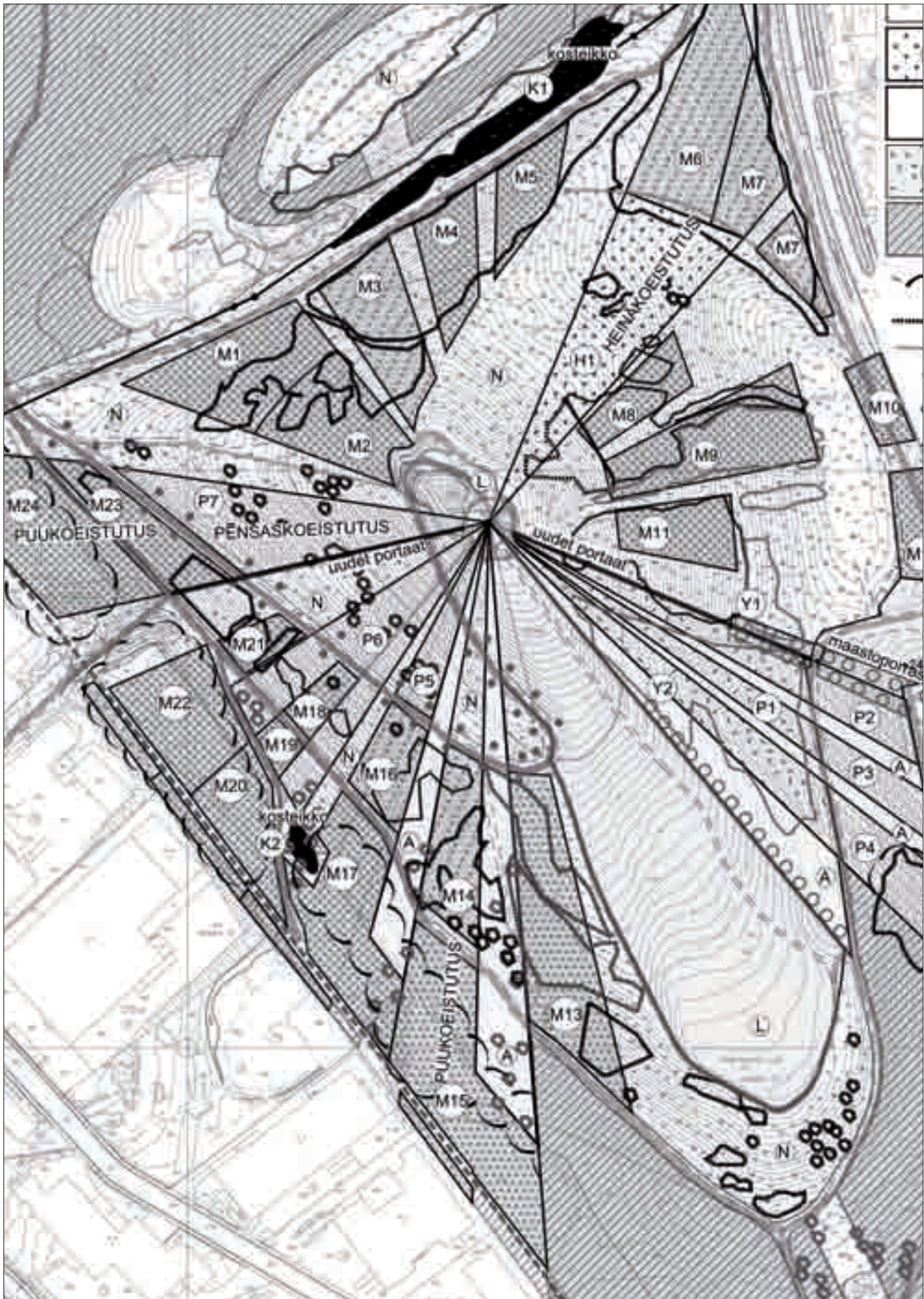
Hoitokustannukset

Suunnittelualueen kasvillisuudelle on laskettu vuotuiset hoidon kustannukset hoitoluokittain. Alueen metsät ja mäen lounaispuolen metsikön kosteaa painanteeseen kehitettävä kosteikko ovat hoitoluokaltaan C1 lähimetsiä. C1 hoitoluokkaa on yhteensä n. 11 ha. Metsien vuotuiset hoitokustannukset ovat yhteensä n. 4 000 €.

Yksittäiset puurivistöt, pensas- ja luonnonnurmi-alueet sekä pohjoispuolen kosteikko ovat hoitoluokkaa A3 käyttö- ja suojaviheralueet. Alueita on yhteensä n. 6 ha ja vuotuiset hoitokustannukset ovat n. 29 000 €.

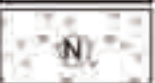

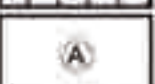

Avoimet niittyalueet, mahdollinen heinä- ja perennakoeistutusalue sekä avoimet katealueet ovat hoitoluokkaa B2 maisemaniitty. Niittyalueita on pinta-alaltaan yhteensä n. 10 ha ja niiden vuotuiset hoitokustannukset ovat yhteensä n. 17 400 €.

Kuva 41. Ote hoitosuunnitelmakartasta. Katso liite 3.

MERKINNÄT

	Istutettava yksittäispuu
	Lehtimetsä
	Havumetsä
	Sekametsä
	Pensasalue
	A3 luonnonurmi
	Avoin niittyalue
	Heinä/ perennakoeistutus
	Avoin katealue
	Nykyisten pensasraitojen alue
	Nykyinen metsä, hoito säilyy vuosille 2008-2017 tehdyn Kaarelan luonnonhoito-suunnitelman mukaisena
	Nykyinen metsäalue, aluerajaukset ja hoito muuttuvat
	Nykyisen puuston alue
	Nykyisen pensasistutuksen alue
 	Säilyvä yksittäispuu tai -ryhmä, sijainti likimääräinen Säilyvä puukujanne

HELSINGIN KAUPUNKI
RAKENNUSVIRASTO
PL 1500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

KUVAILULEHTI

Tekijä(t) Ramboll Finland Oy	
Julkaisun yhdyshenkilö rakennusvirastossa Mikko Koivistoinen	
Nimeke Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma	Mistä julkaisua saa (henkilö ja huone)
Sarjan nimeke Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut	
Sarjanumero 2010:2	Julkaisu-aika Helmikuu 2010
Sivuja 33	Liitteitä
ISBN 978-952-233-626-5	ISSN 1238-9579
Kieli koko teos Suomi	Yhteenveto
Tiivistelmä <p>Malminkartanonhuippu sijaitsee Luoteis-Helsingissä, Malminkartanossa lähellä Vihdintietä. Se on ylijäämämassoista tehty, maisemoitu täyttömäki. Espoon ja Vantaan kaupungin rajat ovat lähellä. Hoito- ja kehittämissuunnitelmassa tarkasteltavan alueen pinta-ala on noin 42 hehtaaria. Alueen lähiympäristössä tehdään parhaillaan asemakaavoja mm. Honkasuon alueelle ja Hankasuontien kauppakeskukselle. Uusia asuinalueita on tulossa lähelle myös Espoon ja Vantaan kaupunkien puolelle, ja Malminkartanonhuippu kuuluu kolmen kunnan muodostamaan ns. Kunninkaankolmion alueeseen.</p> <p>Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelman tavoitteena on toimia suunnitelmana, jonka mukaan ohjataan alueen hoitoa ja jota voidaan käyttää alueelle laadittavan asemakaavan pohjana.</p> <p>Malminkartanonhuipun aluetta on tarkasteltu visuaalisena ja toiminnallisena kokonaisuutena. Työssä on pidetty tärkeänä näkymien säilyttämistä ja huipun maisemallisen ilmeen selkeyttämisestä. Työssä on annettu suuntaviivat kasvillisuuden hoidolle selkeyttämällä hoitorajoja. Sen lisäksi on tarkasteltu erilaisten käyttötapojen sovittamista sekä ulkoilu- ja virkistysmahdollisuuksien lisäämistä.</p>	
Avainsanat Malminkartanonhuippu Hoito- ja kehittämissuunnitelma Täyttömäki	
UDK	